

Blackadder med Robin Tucek
29 oktober 2016

Brackla 2000 - 13 år - 58,5%
Glencadam 1991- 56,3%
English Whisky Sauternes 2007 - 63,8%
Lochranga Sherry Cask 1996 - 52,6%
Black Snake Vat 3 Second Venom - 53,8%

Årets sista provning ligger tidigt, redan den 29e oktober och det har sina skäl för ambitionen var högt ställd den här terminen som började med en riktigt bra insats av Olof Noréus från Pernod Ricard Sweden och skulle följs upp av Myriam MacKenzie Whisky Ambassador & Brand Advocate på J&G Grant, Glenfarclas Distillery, tanken där var att lägga datumet i samband med Nackamässan då det var störst chans att locka henne till oss, av olika anledningar sprack det upplägget på flera plan så den provningen höll vi till sist på egen hand, men den här gången lyckades vi dock i vårt uppsåt.

Sällskapets President Curt Högbom säger som vanligt några väl formulerade hälsningsfraser och lämnar över till Robin Tucek, ägare och förgrundsfigur för Blackadder International (oberoende importör och buteljare) som hälsar oss på svenska, finska, japanska och flera andra språk innan han uppmärksammar att en rad av åhörare har solen i ögonen, efter en brottningsmatch med gardinerna i salongen har han och Curt stängt den lågt stående höstsolen ute, och det skall visa sig under kvällen att solen inte är den enda som håller en oroväckande låg nivå...

Vi ser antagligen lite för uppmärksamma ut för Robin ber oss slappna av, - prova glasen framför er i er egen takt, vänta inte på mig... men hans tips är att dofta på var och en av dem innan vi börjar smaka för att känna olikheterna i destillaten och att gradvis vattna ner för att lösa ut alla smakämnen, men försiktigt för det är ruskigt svårt att ta bort vatten om det skulle bli för mycket.

Han ger oss inga smaknoter, tasting notes is rubbish - människor uppfattar smaker på olika sätt, sök och lita på er egen smaktolkning för i slutändan finns där bara en som kan avgöra om du uppskattar eller förkastar något å det är din fru...

Det finns alldeles för många föreskrifter kring det mesta i allmänhet och whisky i synnerhet menar Robin... att ha is i sin whisky kan vara okey, till och med soda fine... men håller någon Coke i glaset skall han släpas ut på gatan å skjutas.

Visst utan för lagen kan man hamna men "illegal" är ju ändå bara en sjuk fågel... och att ordet testify (vitna) ursprungligen betytt att svära vid sina testicklar är visdoms ord och klargöranden som Robin droppar efterhand...

Kvällens provning har vi jobbat länge med, och är mycket stolta över att ha "rott den iland", inte för att Robin var motsträvig på något vis, tvärt om, men för att hitta ett datum som passar oss alla, han är en riktigt upptagen man med "klippkort" mellan Sverige, U.K. Taiwan och Japan, däremellan blir det övriga Europa, Tyskland, Nederländerna och Danmark placerar sig högt upp på rankinglistan över mer än 20 marknader där Blackadder fått fotfäste, å så indiska Amrut som är en helt annan historia... mellan allt resande kanske, kanske han också hinner träffa familjen vilken vi förstår att han i alla fall försöker prioritera så gott det nu går...

Vad kan då mer nämnas om Robin, att han bor 6,5 mil väster om London i pittoreska Tunbridge Wells, men även delvis i lägenhet i Stockholm, utbildad journalist, jobbat med public relations i olika sammanhang samt varit medförfattare till "The Malt Whisky File" tillsammans med John Lamond, en bok som sålt i över 200 000 ex.

Intresset för whisky fanns där tidigt, för internethandlaren Master of Malts räkning öppnar Robin butik i Kent i början av 90talet och under ett jobb för Drinks International skruvas intresset upp avsevärt i samband med ett besök på destilleriet Glen Grant då chefen på plats tar honom med på en promenad längs bäcken Black Burn upp till vattentårnen Caperdonich på bergssluttningen ovanför anläggningen, ur ett stadigt kassaskåp invid källan plockas en flaska ofiltrerad single cask jämte två glas fram... där och då står det klart för Robin vilken kraft och smak ett enda fat kan erbjuda, något han kom att ta fasta på... den första april 1995 buteljeras så det första fatet med Blackadders etikett.

Man jobbar med flera olika serier där Raw Cask är det största och viktigaste varumärket efter som ingen annan tappar whisky på detta nygamla sätt där man låter fatsediment samt alla feta och oljiga ämnen följa med i flaskorna, bara större ekflisor som kan orsaka skada i mun eller svalg silas bort.

Vid vanlig kylfiltrerad buteljering går 2-3% av fatet bort medan en Raw Cask buteljering tappar mindre än en halv procent vilket säkerställer en naturlig och ursprunglig kvalitet, old school om man så vill.

Efter som Robin Tucek och Thomas Sundblom delar på ägarskapet i Clydesdale så finns det givetvis också en Clydesdale serie, även den buteljerad i fatstyrka men utan fatsediment, å trots att Robin säger sig inte vara så förtjust i rökig whisky så finns där både single buteljerade Smoking Islay och den tyngre rökaren Peat Reek serien. Old man of Hoy serien består av whisky från Orkneys stoltheter Highland Park (Skottlands nordligaste whiskybränneri) och Skapa distillery båda belägna i Kirkwall, och där finns fler serier i bagaget som till exempel Aberdeen Distillers serien som ligger i en något lägre prisnivå, Blairfindy serien av fat från Speyside destilleriet Glenfarclas och den senaste Blacksnake serien ämnad främst för Japan som soleratappas i tre steg, å i farstun väntar en Redsnake som kanske får tillnamnet "Redneck" när den efterlagras på bourbonfat.

Ja det har blivit en del serier genom åren, många konsumerar ju cereal (flingor) till frukost varje morgon, gör det dem då till serial killers (serie mördare) funderar Robin å fortsätter grunna över vad kaffe egentligen har med en kollondestillator att göra innan han försöker åskådlig göra hur oändligt lite av all producerad whisky som blir single malt och hur mikroskopiskt lite som B.A. tappar på ett fattroget sätt.

Efter som Robin tycker att vi fortfarande är för "seriösa" fortsätter han... ökenlevande däggdjur med två pucklar heter kamel, okey, en pucker, dromedar right, vad heter den utan pucker, "Humpfree".

Sen avverkar han i snabb följd en barnramsa om käringen som svalt en fluga och som sedan blir tvungen att svälja en spindel för att bli av med flugan, svälja en fågel för att få bort spindeln, en katt för att ta fågeln etc... samt hans egen rätt ekivoka version av den lomhörde anden i lampan... min blygsamhet förbjuder mig att återge den här.

Allt runt omkring whiskyn som destillerier, historia och geografi är oväsentligt enligt Robin så därför tänker jag för en gångs skull inte fördjupa mig i det utan lutar mig tillbaka och njuter av whisky by the old school medan en liten frågestund tar vid.

Bland andra ställer Sten frågan... ni köper lovande fat för lagring, utvecklas alla gynnsamt?

Jaa... svarar Robin och drar lite på det, jag har ett som smakar tvål, helt osäljbart, kanske kan jag blanda det till en vatted malt... om ni stöter på en flaska framöver som smakar härschampo så vet ni vilket fat de kommer ifrån.

Glaset vi provar under kvällen är i nämnd ordning.

Brackla 2000 13 yo 58,5% - varunummer. 84589 pris. 989kr

Glencadam 1991 56,3% - varunummer. 84170 pris. 1341kr

English Whisky Sauternes 2007 63,8% - varunummer. 87153 pris. 1049kr

Lochranga Sherry Cask 1996 52,6% - varunummer. 85700 pris. 1299kr

Black Snake Vat 3 Second Venom - varunummer. 84160 pris. 898kr

Jag måste inflika att den här provningen inte varit lik någon annan jag deltagit i, ett stort och varmt hjärta bor i Robins bröst och den största ambitionen för honom är utan tvivel, förutom att leta upp och dela med sig av alldeles fantastisk whisky, att även göra oss glada å se till att vi har en trevlig och avslappnad samvaro med hans tappningar.

Det jag inledningsvis menade med låg nivå var ingalunda ämnat för whiskyn, själva framförandet eller Igelstas arrangemang, det jag närmast tänker på är Robins omvittnat dåliga vitsar som dyker upp här och var av vilka endast en bråkdel är löst återgivna i detta referat.

Man kan inte ta livet på allvar säger han å det är klart älskar man Monty Python's Flying Circus och Fawlty Towers och avskyr fascism, banker och EU i nämnd ordning, å med en ordvits i ständig beredskap så hamnar man tveklöst i facket göteborgare trots att han inte har någon koppling åt det hållet.

Som en avslutande överraskning plockar Robin fram en helt underbar Caol ila från sin egen källare, tappad med fatstyrka men ändå så nyanserad och välbalanserad att den inte behöver en enda droppe vatten, bara den hade varit värd hela kvällen men nu bjöd den på så mycket mer.

Det hela mynnar ut i den sedvanliga gemensamma middagen innan vi traskar ut i höstlöven på Igelsta gårds magnifika grusplan till väntande bilar.

Referat: Anders G. Svantesson

Foto & Layout: Sten Benje